

Životopis p. Josefa Xavera Kobzy

P. Josef Xaver Kobza se narodil v Herbortcích 27. 2. 1921 jako sedmé dítě chudého zemědělského dělníka. Po ukončení měšťanské školy v roce 1935 se začal učit holičem a kadeřníkem. Jako holič pracoval u spolubratra v Černošicích zvláště v létě, v zimě pracoval různě po republice (Louny, Vyšehrad, Plzeň). Také se přihlásil do skautského oddílu v Černošicích, který vedl Zdeněk Lžičař. Skautingu se věnoval až do vyhlášení Protektorátu Čechy a Morava. V roce 1939 úspěšně složil učňovské a tovaryšské zkoušky.

Ve svých dvaceti letech se ale rozhodl stát knězem. V roce 1941 nastoupil do Ústavu pro pozdní kněžská povolání v Písku, jinak nazývaného Petrinum. Hned po roce studia musel bohužel odejít do Německa na nucené práce spolu s dalšími sedmi seminaristy. Nejprve pracoval v pískovcovém lomu v Braunau am Inn. V červenci 1943 byl ubytován v lágru v Neuderfu. Zde pracoval jako pomocník na stavbě. Přestoupil do lágru u Boden See, kde pracoval jako holič, později jako zdravotník. V prosinci roku 1943 onemocněl na záškrť a tak mohl navštívit rodinu v Čechách. Následně pracoval, jako holič v Braunau am Inn, kde zažil i konec války.

Po válce se vrátil domů a konečně mohl po třech letech pokračovat ve studiu. Od září začal studovat sextu na gymnasiu v Českých Budějovicích. 25. 8. 1946 vstoupil do noviciátu ke Kongregaci bratří Nejsvětější svátosti, neboli k Petrinům. Po roce noviciátu nastoupil, jako asistent na soukromé gymnasium pro věřící chlapce Petrinum v Bruntálu. V roce 1948 bylo gymnasium komunisty zrušeno. Josef Kobza začal se studiem teologie na Biskupském semináři v Českých Budějovicích. Tehdy platilo, že řeholníci mohli mít pouze šest tříd gymnasia a poté mohli jít na bohoslovectví.

V roce 1950 byl spolu s ostatními spolubratry odvezen do Hejnic, kde byli soustředěni řeholníci, pod dozorem policie. Zde se je snažili převychovat. Nejdříve se je snažili přesvědčit, aby se zřekly svého mnišského života, později jim nabídli studium na nově zřízené teologické fakultě v Praze, která byla zřízena komunisty. Odmítl a byl poslán k PTP. Základní výcvik prodělal v Libavé u Olomouce. Následně pracoval na stavbě v Plzni a v Hečlově u Přerova. Ze zdravotních důvodů začal opět pracovat jako holič. V té době se začal tajně scházet s ostatními křesťany, zvláště řeholníky. Skupina byla odhalena a Josef Kobza byl s dalšími křesťany v prosinci 1953 zatčen a vsazen do vyšetřovací vazby v Ruzyni. Byl převezen k Vyššímu vojenskému soudu v Kapucínské ulici poblíž Lorety a obviněn z velezrady, špionáže, tajného shromažďování, rozvracení republiky atd. U soudu se skupiny našťástí jeden starší obhájce zastal, a tak byly obvinění pouze z nepovoleného shromažďování. Vyměřili mu dva roky trestu, ale díky amnestii prezidenta Zápotockého mu trest o polovinu zkrátily. Ve vězení strávil pouze dva měsíce, protože si zbytek odseděl už ve vazbě.

Po návratu domů našel matku nemocnou a otce po těžké operaci. Rozhodl se zůstat s nimi a pracoval jako holič. Vystudoval večerní gymnázium. Po smrti matky se několikrát hlásil na teologickou fakultu v Litoměřicích, avšak byl vždy odmítnut kvůli pokročilejšímu věku. Tajně vystudoval teologii a byl roku 1967 soukromě vysvěcen na kněze tajným brněnským biskupem Felixem.

Navštěvoval kurzy esperanta. V roce 1969 začal pořádat esperantské tábory. Účastnil se také Mezinárodních esperantských kongresů. Od roku 1969 pracoval jako kostelník v kostele Panny Marie růžencové v Českých Budějovicích.

Po dohodě biskupa s krajským církevním tajemníkem byl roku 1971 ustanoven administrátorem v Bošilci. Od roku 1972 pracoval v Lažišti, jako administrátor. Roku 1990 byl přeložen do Písku, kde byl rektorem kostela Povýšení svatého Kříže a také správcem Putimi a Kestřan. Pomohl s opravou řádových budov a při zakládání studentského domova Petrinum. Od roku 2008 žil deset let v kněžském domově v Českých Budějovicích. Dnes žije u spolubratrů v Písku.